

HELEN
HOANGOVÁ

Rovnica
lásky

Rovníca
lásky

Rovnica lásky

HELEN HOANGOVÁ

Original title: Helen Hoang: THE KISS QUOTIENT

Copyright © 2018 by Helen Hoang

All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form.

This edition published by arrangement with **Berkley**,
an imprint of Penguin Publishing Group, a division of Penguin Random House LLC.

Original cover design by Marina Avila

Cover images © rvika, Wiktoria Matynia, Roman Samborskyi, Le Panda/Shutterstock

Book design by Kristin del Rosario

Translation © Martina Stolaríková, 2019

Slovak edition © Fortuna Libri, Bratislava 2019

Vydalo vydavateľstvo Fortuna Libri.

www.fortunalibri.sk

Redakčná a jazyková úprava Miroslava Nováková

Prvé vydanie

Táto kniha je fikcia. Mená, postavy, miesta a udalosti sú buď výtvorom autorkinej fantázie, alebo sú použité fiktívne, a preto akákoľvek podobnosť so skutočnými živými alebo mŕtvymi osobami, obchodnými spoločnosťami, udalosťami či miestami je úplne náhodná.

Všetky práva vyhradené.

Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovat',
ukladať do informačných systémov ani rozširovať akýmkoľvek spôsobom,
či už elektronicky, mechanicky, fotografickou reprodukciou,
alebo inými prostriedkami, bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ISBN 978-80-8142-859-3

Venujem svojej rodine.

Ďakujem vám, Ngoai, Mẹ,
Chị 2, Chị 3, Chị 4, Anh 5 a 7,
za bezpečie, ktoré ste mi poskytli.

Ďakujem ti, drahý,
za to, že ma ľúbiš so všetkými
nálepkami, úletmi, obsesiami
a so všetkým ostatným.

Ďakujem, B-B a I-I,
že ste mame dovolili písať.
Ste to najlepšie, čo mám.

Podakovanie

Vraví sa, že písanie je individuálna aktivita. To je pravda. Usadíte sa a píšete len vy. Táto kniha by sa však nikam nedostala, nebyť podpory skutočne veľkého množstva ľudí.

V podobe, v akej ju práve držíte, by nikdy nevznikla, keby som nedostala príležitosť zúčastniť sa na súťaži *Pitch Wars*, ktorú založila Brenda Draková. Moja vďaka patrí jej aj celému tímu. Robíte skvelú vec. (Ak patríte k nevydávaným autorom beletrie, možno vás bude zaujímať stránka pitchwars.org). Vďaka súťaži som získala výbornú mentorku Brighton Walshovú, ktorá na mňa mala ohromný vplyv. Nielenže mi pomohla lepšie písať, ale usmernila ma na bláznivej ceste za publikovaním knihy a stali sa z nás skutočné priateľky. Ďakujem ti z celého srdca, Brighton.

Rada by som sa poďakovala aj všetkým kritikom, ktorí si našli čas na čítanie môjho rukopisu. Ava Blackstonová, bola si mojou prvou písucou priateľkou. Dodala si mi odhodlanie aj sebavedomie a som neskutočne šťastná, že ňu mám. Kristin Rockawayová, prečítala si moju kostnatú prvotinu a vďaka tvojej spätnej väzbe ma zaradili do *Pitch Wars*. Prvý bozk Michaela a Stelly je lepší (a trápnejší) práve vďaka tebe! Gwynne

Jacksonová, ďakujem ti za to, že po svojom boku môžem mať takú skvelú ľudskú bytosť. Si úprimná, trpezlivá, milá a dúfam, že to spolu vydržíme ešte veľmi dlho. Suzanne Parková, ani neviem, odkiaľ začať. Si náramne štedrá a mimoriadne zábavná, vždy ma dostaneš. Jen DeLuca, som vďačná, že si sa práve ty stala v *Pitch Wars* mojou sestrou, s ktorou sme sa delili o mentorku. Závidím ti tvoj vycibrený štýl, ktorému sa snažím priučiť. ReLynn Vaughnová, ďakujem ti za úprimnosť, povzbudenie aj za to, že si so mnou rátala vo *Viva La Colin*, vďaka čomu som sa zoznámila s Ash Alexanderovou a Randi Perrinovou. Dámy, s vami nie je nikdy nuda. A. R. Lucas, stále ma zabáva predstava, že sa mi v Stelle podarilo vytvoriť tvoju ženskú dvojníčku. Shannon Caldwellová, som vďačná, že si sa mi zdôverila s tým, ako si moju knihu prečítala za jedinú noc – celé hodiny som sa na svet usmievala od ucha k uchu. Jenny Howová, ďakujem, že som ti mohla pravidelne posielať správy o tom, ako postupujem s písaním, vďaka čomu som nezišla z cesty. C. P. Riderová, mali by sme znova navštíviť Denny.

Ďakujem všetkým svojim spolumentorovaným autorom z *Pitch Wars* 2016. Ste skupina ohromných ľudí. Keď píšem toto poďakovanie, niekoľkí z vás práve pracujú na svojich knihách spolu so mnou v našej skupine *Am Writing*. Ian Barnes, Meghan Molinová, Rosiee Thorová, Laura Lashleyová, Tricia Lynnová, Maxym Martineauová, Alexa Martinová, Rosalyn Bakerová, Julie Clarková, Tracy Goldová, Tamara Annová, Rachel Griffinová (stále chcem nazvať nejakú knihu *Kalkopud*), Nic Eliz, Annette Christiová a mnohí ďalší vymenili hnev z odmietnutia za posmeľovanie k úspechu. Vďaka vám stojí písanie za to! Ďakujem aj mentorke Laure Brownovej. Hoci som v *Pitch Wars* patrila pod iné ochranné krídla, vaša láskavosť vo mne rezonuje dodnes.

Ďakujem aj sandiegskej vetve organizácie *Romance Writers of America* (Americkí románopisci). Demi Hungerfordová, Lisa Kesslerová a Marie Andreasová, veľa z môjho písania a prepisovania sa odohráva počas našich spoločných šprintov. Tameri Ethertonová, Laura Connorsová, Rachel Davishová, Tami Vahaliková, Tessa McFionnová a Janet Taitová, ste fantastický kolektív žien, medzi ktorými sa vždy cítim vítaná. Osobitná vďaka patrí HelenKay Dimonovej, ktorá v apríli organizovala našu skupinovú spisovateľskú výzvu. V tom čase som napísala väčšinu prvého náčrtu tejto knihy.

Moja vďaka patrí aj *Autistic Women's Association* (Združenie autistických žien) za možnosť stretnúť sa so ženami ako ja. Ľudia, s ktorými som sa skontaktovala prostredníctvom našej skupiny na facebooku, patria k najmilším a najvládnejším osobnostiam, s ktorými som kedy mala tú česť. Je skvelé vedieť, že nie som sama a že podobným výzvam či odlišnostiam čelia aj ostatné ženy. Harriet, Heather, Elizabeth, Tad, patríte k mnohým z tých, ktorí mi poskytli oporu na ceste za poznaním samej seba aj autizmu, čo ma napokon doviedlo k diagnostikovaniu. Ďakujem za vaše priateľstvo.

Veľká vďaka patrí mojej fenomenálnej agentke Kim Lionetiovej za trpezlivosť, ktorú so mnou má, aj za to, ako za mňa bojuje. Vďaka nej sa mi splnili sny a *Rovnica s neznámou* našla svoj domov vo vydavateľstve.

Ďakujem ti, Cindy Hwangová, za to, že si v tejto knihe videla potenciál. Si fantastická. Kristine Schwartzová, Jessica Brocková, Tawanna Sullivanová, Colleen Reinhartová a ostatní, bola radosť s vami spolupracovať. Vďaka, Berkley, za to, že ste mi dovolili podeliť sa s čitateľmi o iný uhol pohľadu a doslova zápasit s nenávisťou pomocou lásky.

Hoci mama vie, že Stella nenávidí prekvapenia, spolu s otcom by ju radi oboznámili so svojimi očakávaniami. Doprajú jej dostatok času, ale mala by si uvedomiť, že sú pripravení na vnúčatá.

Pohľad Stelly Lanovej preskočil z raňajok na dôstojne starúcu tvár jej mamy. Jemné líčenie podčiarkovalo oči, ktoré prezrádzali množstvo vypitej kávy aj odhodlanie bojovať. Stiahlo jej žalúdok. Keď si mama niečo zaumienila, bola ako šelma striehnuca na korisť – bojovná a húževnatá. Už chýbalo len to, aby vrčala a rástla jej sršť.

„Budem na to myslieť,“ odvetila.

Okamžite ju zachvátila panika. Vnúčatá znamenajú bábätká. A plienky. Hory plienok. Priam plienkovú explóziu. Bábätká plačú – ich srdcervúce kvílenie neumľčia ani najkvalitnejšie protihlukové slúchadlá. Ako dokážu také malé stvorenia nariekať tak dlho a hlasno? K bábätkám navyše nevyhnutne patria manželia. A tí znamenajú priateľov. S nimi sa spája randenie, s randením zas sex. Striaslo ju.

„Stella, zlatko, už máš tridsať, a stále s nikým nechodíš. Robí nám to starosti. Skúšala si už Tinder?“

Schytila pohár s vodou a odpila si taký veľký dúšok, že omylom prehltila aj kocku ľadu. Len čo si odkašľala, odpovedala: „Nie, neskúšala.“

Pri pomyslení na tú aplikáciu – a následné randenie, ktoré sľubovala – ju obľah pot. Neznášala predstavu ničoho, čo súviselo so schôdzkami: narušenie jej pohodlnej rutiny, striedavo hlúpe a mätúce rozhovory, a sex...

„Ponúkli mi povýšenie,“ prehodila v nádeji, že odvedie matkinu pozornosť.

„Zasa?“ spýtal sa jej otec, hľadiac ponad výtlačok *Wall Street Journalu*, odkiaľ vykúkal kovový rám jeho okuliarov. „Naposlady ťa povýšili len pred pol rokom. To je ohromné!“

Stella okamžite ožila a zošuchla sa na kraj stoličky. „Náš najnovší klient – veľký on-line obchodník, ktorého nebudem menovať – nám poskytol fantastické súbory dát, s ktorými sa môžem hrať celé dni. Navrhla som algoritmus na zlepšenie jeho nákupných odporúčaní. Zrejme funguje lepšie, než sa predpokladalo.“

„Kedy začínáš na novej pozícii?“ vyzvedal otec.

„Vieš...“ Holandská omáčka a žltok stekajúci z krabích fašírok sa zlievali dohromady. Hrotom vidličky sa pokúšala oddeliť žlté tekutiny. „To povýšenie som neprijala. Šlo o miesto hlavnej ekonometričky. Mala by som na krku päť priamych výkazov a vyžadovalo by si to oveľa viac komunikácie s klientmi. Ja chcem zostať pri dátach.“

Mama jej odpoveď odmietla mávnutím ruky. „Spohodl-nievaš, Stella. Ak sa k novým výzvam prestaneš stavať čelom, tvoje sociálne zručnosti sa nijako nezlepšia. Ozaj, máš medzi kolegami niekoho, s kým by si rada šla na rande?“

Otec položil noviny a ruky si založil na okrúhlom bruchu. „Veru, a čo tak ten tvoj kamarát Philip James? Na poslednom stretnutí vo vašej firme bol celkom milý.“

Mamine ruky vyleteli k ústam rovnako rýchlo, ako keď sa krdeľ holubov zlietne nad čerstvými omrvinkami. „Prečo som si naňho nespomenula hneď? Bol veľmi slušný. A vyzeral k svetu.“

„Asi nie je na zahodenie.“ Stella prstami zotrela usadeniny na pohári s vodou. O Philipovi už naozaj uvažovala. Bol nafúkaný a hrubý, no hovoril vždy priamo. To mala odjakživa na ľuďoch rada. „Myslím si, že trpí viacerými poruchami osobnosti.“

Mama potľapkala Stellu po ruke, a keď skončila, nepoložila si ruku naspäť do lona, ale spočinula dlaňou na dcériných hánkach. „V takom prípade to možno bude pre teba dobrá partia, srdiečko. Ak má nejaké problémy sám so sebou, bude mať o to viac pochopenia aj pre Aspergerov syndróm.“

Hoci hovorila vecne, jej slová zneli neprirodzene a hlasno. Rýchlym pohľadom na susedné stoly na dvore pod reštauračným prístreškom sa presvedčila, že mamu nik nezačul. Hľadela na jej dlaň na svojej ruke a sústredila sa, aby si ju spod nej nevymanila. Neželané dotyky ju rozčulovali a mama to dobre vedela. Chcela dcéru „aklimatizovať“, zväčša ju však len rozčúlila. Je vôbec možné, aby to Philip chápal?

„Budem o ňom premýšľať,“ uzavrela Stella. Myslela to vážne. Kľúčkovanie a klamstvá neznášala ešte viac ako sex. V konečnom dôsledku chcela len to, aby bola mama šťastná a hrdá na ňu. Nech robila čokoľvek, vždy mala pocit, že od úspechu v očiach jej matky ju delí ešte zopár krokov. A teda aj v jej vlastných.

Uvedomovala si, že priateľ by to zmenil. Problém bol v tom, že si nijakého chlapa nevedela udržať. Ani za ten svet.

Mama sa rozžiarila. „Výborne! O niekoľko mesiacov usporadúvam ďalší benefičný večierok. Tentoraz príd' s partnerom. Veľmi rada by som ťa videla v spoločnosti pána Jamesa, ale ak to nevyjde, niekoho ti nájdem.“

Stella zovrela pery. Poslednú sexuálnu skúsenosť nadobudla na jednej zo schôdzok naslepo. Dohodla jej ju mama, ako všetky ostatné. Treba uznať, že to bol fešák, ale jeho humoru nerozumela. Keďže sa zaoberal rizikovým kapitálom a ju živila ekonomika, o spoločné témy by nemali mať núdzu. On však o svojej práci mlčal. Namiesto toho chcel rozoberať kancelárske pravidlá a manipulačné stratégie. Ibaže vôbec ho nepochopila a odchádzala presvedčená o tom, že schôdzka dopadla katastrofálne.

Keď sa jej odrazu spýtal, či sa s ním vyspí, úplne ju to zaskočilo. Pocit, že niekoho odmieta, sa jej odjakživa priechil, preto ponuku prijala. Bozkávanie sa jej prinajmenšom nepáčilo. Chutil po jahňacine, ktorú mal na večeru. Tento druh mäsa sa jej protivil. Z jeho kolínskej sa jej dvíhal žalúdok, dotýkal sa jej úplne všade. Jej telo sa vyplo. Ako vždy, keď šlo o intímnosti. Skončil, prv než precitla. Kondóm zahodil do smetného koša vedľa stola v hotelovej izbe. To jej prekážalo. Vari nevie, že podobné veci patria do kúpeľne? Utrúsil, aby sa trocha uvoľnila, a odišiel. Keby mama tušila, aká pohroma čaká každého chlapa, ktorý si začne s jej dcérou, bola by mimoriadne sklamaná.

A teraz si zaumienila, že chce vnúčať.

Stella vstala a vzala si kabelku. „Musím sa vrátiť do práce.“ Nehrozilo, že by zmeškala dôležitý termín. Všetko robila načas, ale tá potreba bola silnejšia. Práca ju fascinovala, upokojovala jej mozog, ktorý neprestajne pracoval na plné obrátky. Brala to takmer ako terapiu.

„To je moja krv!“ zvolal otec, vstal a oprášil si hodvábnu havajskú košeľu, prv než ju objal. „Čo chvíľa to tam budeš vlastniť.“

Rýchlo mu objatie opätovala – neprekážalo jej, keď k dotykom dochádzalo na jej podnet alebo sa na ne v duchu stihla pripraviť. Vdýchla známú vôňu vody po holení. Prečo nie sú všetci

chlapi ako jej otec? Považoval ju za bystrú a krásnu, jeho vôňa jej nespôsobovala závraty.

„Edward, veľmi dobre vieš, že tou prácou je nezdravo posadnutá. Nepodporuj ju v tom,“ vyčítavo skonštatovala mama. Potom sa s materinským povzdychom pozrela na Stellu. „Cez víkendy by si mala byť medzi ľuďmi. Keby si sa viac zoznámavala s mužmi, určite by si našla toho pravého.“

Otec jej dal chladivý bozk na spánok a zašepkal: „Kiežby som tiež mohol pracovať.“

Stella pokrútila hlavou a ocitla sa v maminom náruči. Do hrudnej kosti ju tlačili mamine perly, bez ktorých takmer neopúšťala dom, a do nosa jej uderil Chanel No. 5. Chvíľu tolerovala vtieravú vôňu, potom sa odtiahla.

„Uvidíme sa ďalší víkend. Lúbim vás. Majte sa.“

Zakývala rodičom a vyšla z noblesnej reštaurácie v centre Pala Alta. Kráčala po chodníku lemovanom stromami a drahými butikmi. Minula tri ulice a prišla k nízkej administratívnej budove, v ktorej sa nachádzalo jej najobľúbenejšie miesto na svete – kancelária. Okno v ľavom rohu na treťom poschodí bolo Stellino.

Keď k senzoru priložila kabelku, zámka na vchodových dverách s kliknutím povolila. Vošla do prázdnej budovy, a keď prechádzala okolo opustenej recepcie do výťahu, vychutnávala si osamelú ozvenu svojich lodičiek na mramorovej podlahe.

V kancelárii začala s obľúbenou rutinou. Najprv zapla počítač a vytukala heslo do políčka na úvodnej obrazovke. Kým sa načítaval softvér, uložila kabelku do zásuvky a v kuchyni si naliala pohár vody. Vyzula sa, topánky uložila pod stôl – na zvyčajné miesto – a posadila sa.

Zapínanie, heslo, kabelka, voda, topánky, stolička. Zakaždým v rovnakom poradí.

Automaticky sa spustil štatisticko-analytický systém, známy aj ako SAS, a tri obrazovky zaplnili nekonečné množstvá dát. Nákupy, kliknutia, prihlasovacie časy, spôsoby platieb – všetko jednoduché záležitosti. O ľuďoch jej však prezrádzali viac než oni sami. Natiahla prsty a položila ich na čiernu ergonomickú klávesnicu. Cítila príjemnú nudočkovosť a chuť dať sa pohltiť prácou.

„Zdravíčko, Stella. Vedel som, že ak tu niekoho nájdem, budeš to práve ty.“

Obzrela sa – z dverí vykukovala tvár Philipa Jamesa. Jeho nevítaná spoločnosť ju vykoľajila. Krátky strih plavej hrivy zdôrazňoval hranatú sánku, tričko s golierikom tesne obopínalo hrud'. Pôsobil sviežo, sofistikovane a upravené – presne ako chlap, ktorého by po jej boku rodičia videli najradšej. A teraz ju prichytil pri víkendových pracovných radovánkach.

V tvári cítila horúčosť, a tak si pritisla okuliare ku koreňu nosa. „Čo ty tu?“

„Prišiel som po niečo, čo som tu včera zabudol.“ Z nákupnej tašky vytiahol škatuľu a zamával jej ňou. Veľkými písmenami na nej bolo napísané *TROJAN*. „Pekný víkend! Ja si ho užijem po svojom.“

Stelle prebleskli myslou raňajky s rodičmi. Vnúčatá, Philip, predstava schôdzok naslepo, úspech. Oblizla si pery, aby sa rýchlo zmohla na slovo. Musí niečo povedať. „Naozaj si potrebuješ kupovať kondómy vo veľkom balení?“

Len čo to vyslovila, strhla sa.

Venoval jej svoj najslizkejší úškrn. Iba z jediného dôvodu nepôbil odpudzujúco arogantne – zachraňovali ho pekné biele zuby. „Dnes večer určite miniem aspoň polovicu. Na rande ma pozvala šéfova stážistka.“

Stella musela uznať, že to nové dievča má guráž. A pritom pôsobilo dosť placho! „Na večeru.“

„Aj s dezertom. Aspoň si to myslím,“ dodal. Jeho orieškové oči iskrili.

„Prečo si čakal, kým ťa pozve ona? Prečo si neurobil prvý krok?“ Mala dojem, že v podobných prípadoch muži radi preberajú iniciatívu. Alebo sa mylí?

Philip netrpezlivo strčil zásobu prezervatívov do nákupnej tašky. „Nedávno vychodila strednú. Nechcem vyzeráť ako typ, čo loví mladé mäsko. Okrem toho, páčia sa mi baby, ktoré vedia, čo chcú. Hlavne v posteli.“ Uznateľným pohľadom si ju provokatívne premeral, akoby jej videl pod šaty. Od rozpakov celá stuhla. „Povedz, si ešte panna?“

Obrátila sa k monitorom, no dáta jej prestali dávať zmysel. Na programovacej obrazovke zablikal kurzor. „Do toho ťa nič. No nie, nie som.“

Prešiel do jej kancelárie, oprel sa o stôl a nedôverčivo sa na ňu zahľadel. Napravila si okuliare, hoci to nebolo potrebné. „Takže naša hviezdna ekonometrika si to už s niekým rozdala. Koľko ráz? Tri?“

Trafil presne, ale nepriznala by sa mu, ani keby jej šlo o život. „Staraj sa o seba, Philip.“

„Stavím sa, že iba ležíš, a kým si dotyčný užíva, bežia ti hlavou lineárne rekurzcie. Mám pravdu, slečna Lanová?“

Keby vedela, ako si gigabajty dáť implantovať do mozgu, určite by sa tomu nebránila. Zásadne sa však k tomu nepriznáva.

„Ako skúsenejší kolega ti dám radu: trénuj. Viac si to užiješ, keď to ide hladko. Ak chlapi vidia, že sa ti to páči, sú z teba hotoví.“ Odstúpil od stola a zamieril k dverám. Veselo hompáľal taškou s výbavou na víkend. „Uži si svoj nekonečný týždeň.“

Len čo odišiel, Stella vstala a tresla dvermi. Použila viac sily, než bolo nutné, a keď rachot otriasol miestnosťou, srdce sa jej nepravidelne rozbúchalo. Vlhkými dlaňami si uhladila priliehavú

sukňu a ovládla svoje dýchanie. Sadla si za stôl a civela na blikajúci kurzor. Na nič viac sa nezmohla.

Má Philip pravdu? Prieči sa jej sex, lebo jej to ide mizerne? Platí aj v tomto prípade zlaté pravidlo, že cvik robí majstra? Niečo pravdy na tom bude. Možno to je len ďalšia ľudská aktivita, ktorej sa treba viac venovať. Podobne ako obyčajnému rozhovoru, očnému kontaktu či etikete.

Lenže ako sa dá trénovať sex? Nepatrí k ženám, na ktoré sa chlapi vrhajú podobne ako dievčatá na Philipa. Keď ju už nejaký dostal do postele, neuspokojivý zážitok ho zvyčajne odradil natoľko, že ani jeden z nich nepomyslel na repete.

Navyše, toto je predsa Silicon Valley – kráľovstvo technologických géniov a vedcov. Nezanedbaní muži sú v posteli pravdepodobne rovnako zúfalí ako ona. Pri svojom šťastí sa určite vyspí so štatisticky významnou vzorkou týchto jedincov, a jedinou pamiatkou na intímne zážitky budú pohlavné choroby a páliaci rozkrok.

Potrebuje skutočného profesionála.

Okrem toho, že zaručovali zážitok bez zdravotných následkov, mali overené záznamy svojich skúseností. Aspoň to predpokladala. Keby sa pohybovala v tejto oblasti, určite by si ich viedla. Bežní muži zvyčajne leteli na zaujímavú osobnosť, humor či predstavu vášnivých posteľových dobrodružstiev. To všetko jej chýbalo. Profesionálov zaujímali peniaze. A tých má nadostač.

Namiesto práce na novučičkých dátach otvorila google a našukala: *pánsky eskort v Kalifornskom zálive*.

Ktorú obálku má otvoriť ako prvú? Výsledky z laboratória alebo účet? Michael bral ochranu mimoriadne vážne, takže výsledky by mali byť v poriadku. Mali by. Z vlastných skúseností vedel, že problémy nepotrebujú dôvody. V prípade účtov mal vždy istotu – boli nafigu. Otázne bolo iba to, ako veľmi ho šokuje ich výška. Napol svaly a otvoril obálku s faktúrou. Koľko to bude tento mesiac? Očami preletel jednotlivé položky až nadol a zbadal celkovú sumu. Vypustil vzduch, ktorý zadržiaval v pľúcach. Nebolo to zlé. Na škále od pichľavej po zdrvujúcu bola informácia sotva škrabancom.

Možno sa len nakazil chlamýdiami.

Faktúru položil na kovovú skrinku za kuchynským stolom a otvoril výsledky posledného vyšetrenia na pohlavne prenosné choroby. Všetko negatívne. No sláva! Bol piatok večer, čo znamenalo, že ho čaká nočná šichta.

Najvyšší čas psychicky sa pripraviť na občastňovanie ďalšej klientky. Po myšlienkach na možnosť nákazy a astronomické účty to nebude najjednoduchšie.

Na okamih si predstavil, čo by bolo, keby tie faktúry už nechoďili. Prinajmenšom by bol slobodný. Vrátil by sa k niekdajšiemu